

dosarul nr. 2ra-376/20

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Z. Talpalaru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova împotriva Polinei Oprîșco cu privire la restituirea sumei,

împotriva deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Oprîșco Polina, a fost casată hotărârea din 13 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă

c o n s t a ț ă

La 13 aprilie 2018 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Polinei Oprîșco cu privire la restituirea sumei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la data de 15 decembrie 2014 între Ministerul Sănătății și Oprîșco Polina a fost încheiat contractul privind instruirea în rezidențiat și plasarea în câmpul muncii a medicilor și farmaciștilor nr. 620/14.

Potrivit prevederilor contractului, statul Republica Moldova și-a asumat obligația de a asigura instruirea Polinei Oprîșco la studii postuniversitare în rezidențiat, cu finanțare de la bugetul de stat, în bază de contract individual încheiat cu Ministerul Sănătății.

Conform punctului 4.2. lit. a) din contract, Oprîșco Polina și-a asumat obligația după absolvirea rezidențiatului să activeze cel puțin 3 ani conform repartizării Ministerului Sănătății.

La data de 15 iulie 2016 Ministerul Sănătății a eliberat Polinei Oprîșco certificatul de repartizare nr. 08/MIG/16, pentru angajare ca medic igienist în cadrul Centrului de Sănătate Publică Chișinău. Însă, Oprîșco Polina nu și-a onorat obligațiile asumate de a se angaja și de a lucra un termen de 3 ani conform îndreptării eliberate de Ministerul Sănătății în funcția de medic igienist în cadrul CSP Chișinău.

Potrivit calculelor prezentate de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” prin scrisoarea nr. 03-2673 din 28 iulie 2017, privind costurile de instruire a studenților și rezidenților în cadrul Universității, cheltuielile de instruire universitară și postuniversitară pentru Oprîșco Polina au constituit suma de 221 831 de lei.

Potrivit punctului 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști, în cazul nerespectării de către tinerii specialiști a contractului semnat cu Ministerul Sănătății, ei sunt obligați să restituie cheltuielile pentru instruirea universitară din contul bugetului de stat și postuniversitară, în volumul calculat de Ministerul Sănătății. Astfel, în situația în care Oprîșco Polina nu și-a onorat obligațiile contractuale asumate de a se angaja și de a activa pe un termen de 3 ani conform repartizării nr. 08/MIG/16, pentru angajare ca medic igienist în cadrul Centrului de Sănătate Publică Chișinău, a fost prejudiciat bugetul de stat în cuantum de 221 831 de lei. În astfel de circumstanțe rezultă că Oprîșco Polina urmează să restituie suma de 221 831 de lei cheltuită din contul bugetului de stat pentru instruirea postuniversitară.

A solicitat încasarea de la Oprîșco Polina a sumei de 221 831 de lei.

Prin hotărârea din 13 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă integral; s-a încasat de la Oprîșco Polina în beneficiul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale suma de 221 831 de lei, cu titlu de cheltuieli alocate pentru instruirea în rezidențiat și plasarea în câmpul muncii a medicilor și farmaciștilor conform contractului nr. 620/14; s-a încasat de la Oprîșco Polina în bugetul de stat suma de 6 654,93 de lei, cu titlu de taxă de stat.

Prima instanță a considerat că Oprîșco Polina nu a executat obligația asumată și urmează să restituie cheltuielile suportate de stat pentru instruirea sa, invocând că nu există probe ce ar dovedi că aceasta este angajată în funcția de medic conform certificatului de repartizare din 13 iulie 2016.

La 26 aprilie 2019 Oprîșco Polina a declarat apel împotriva hotărârii din 13 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii.

Prin decizia din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Oprîșco Polina, a fost casată hotărârea din 13 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii; s-a încasat de la Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în beneficiul Polinei Oprîșco suma de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Pentru a decide astfel instanța de apel a indicat că Oprîșco Polina este angajată în funcția de medic igienist în secția controlul bolilor netransmisibile și promovarea sănătății în cadrul Agenției Naționale pentru Sănătate Publică, începând cu data de 02 august 2016.

Așadar, în baza ordinului nr. 247p din 02 august 2016 și a contractului individual de muncă din 02 august 2016 încheiat între Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău și Oprîșco Polina, ultima a fost angajată la Centrul de Sănătate

Publică din mun. Chișinău pentru perioada nedeterminată în calitate de medic igienist în secția promovarea sănătății.

Ulterior, la 02 aprilie 2018 Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău a fost reorganizată în Agenția Națională pentru Sănătate Publică, unde până la momentul actual Oprîșco Polina activează în cadrul instituției în secția controlul bolilor netransmisibile și promovarea sănătății.

Potrivit conținutului adeverinței eliberate de Agenția Națională pentru Sănătate Publică nr. 05-1/112 din 02 mai 2019, se confirmă că Oprîșco Polina este angajată în funcția de medic igienist în secția controlul bolilor netransmisibile și promovarea sănătății începând cu data de 02 august 2016.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a notat că cererea de chemare în judecată înaintată de către Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale privind restituirea sumei urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, luând în considerație că Oprîșco Polina și-a onorat pe deplin obligațiunile asumate de a se angaja și de a lucra un termen de 3 ani, conform îndreptării eliberate de Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, iar Ministerul nu a avut nici un temei legal pentru a depune cererea de chemare în judecată privind încasarea sumei în mărime de 221 831 de lei cu titlu de cheltuieli alocate pentru instruirea în rezidențiat.

La 13 ianuarie 2020 Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că la momentul depunerii cererii de chemare în judecată Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nu cunoștea și nici nu putea cunoaște despre faptul angajării Polinei Oprîșco, deoarece scrisoarea prin care îi era solicitat despre executarea contractului nr. 620/14 din 15.12.2014 a fost expediată pe adresa veche, iar despre noua adresă instituția nu cunoștea.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit. Completul denotă că Curtea de Apel a emis decizia la data de 12 noiembrie 2019. Prin urmare, recursul declarat la 13 ianuarie 2020 este în termen.

Prin referință intimată a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru